

LIEFDEZUSTERS VAN HET KOSTBAAR BLOED

Huize Seraphine
Windraak 35 6153AC Windraak
Telefoon: 046-4584337 of 046-4584895
zrbernarda@hotmail.com

Windraak, 12 december 2021

Lieve mensen,

Het is alweer 12 december. De derde adventszondag is aangebroken. Nog steeds is de wereld in de greep van het corona virus. Vorig jaar hadden we nog de hoop dat het maar voor één keer zou zijn, maar ook dit jaar vieren we weer kerstmis midden in de pandemie, en midden in een piek zodat extra maatregelen noodzakelijk zijn. Maar het is niet alleen dat: er is ook een kabinetscrisis, er zijn natuurrampen, een tekort aan woningen, een schaarste aan goed personeel, groeiende onvrede bij de mensen, steeds meer mensen met psychische problemen en nog zoveel meer.

En toch..... toch hebben we vandaag de derde kaars aangestoken op onze adventskrans. We zongen deze dagen: “Heer, wij roepen om erbarmen, keer tot ons uw aangezicht; kom de kille kou verwarmen met de luister van uw licht.” We verlangen allemaal naar wat licht in de duisternis. Voor sommigen is dat de duisternis van de natuur. Ze verlangen naar het licht van de lente. Voor sommigen is dat de duisternis van de vele problemen bij hunzelf of bij hun naasten. Ze verlangen naar het licht van een oplossing, van een stukje geluk, van een beetje liefde. Met het aansteken van de derde kaars is het lichtje al groter geworden dan twee weken geleden. Maar is dat ook in mijn hart?

Enkele weken geleden zag ik de kerststal die u kunt zien op de foto. Het raakte me. Waarom?

De 4 figuurtjes passen in elkaar maar zijn ook los van elkaar te gebruiken. Ik vind het vooral fascinerend en boeiend dat de figuurtjes precies in elkaar passen. Het Kindje Jezus past precies in Maria. Maria past in Jozef en Jozef past in de engel. De engel die voor mij God vertegenwoordigt. Het is als een omarming.

Als ik kijk ervaar ik de warmte, de liefde, de geborgenheid die bij deze omarming hoort. Dat doet goed. Vooral in deze tijd, is het goed een omarming te voelen, al is het alleen maar van binnen.

Mt. 1, 23:

“Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon ter wereld brengen en men zal Hem de naam Immanuël geven. Dat is in vertaling: God met ons.”

God is met ons. Dat zegt het evangelie ons in de kersttijd. Is dit niet hetzelfde als Gods omarming? Voor mijn gevoel vind ik hier de warmte, liefde en geborgenheid die ik zo zoek.

God is niet ver van mij. Nee, met Kerstmis vieren we dat Hij mens is geworden en dat Hij mens is geworden zoals wij, behalve in de zonde. Hij is mens geworden om dicht bij ons, bij mij te zijn. Hij laat me niet in de steek. Hij geeft me Zijn liefde, Zijn troost, Zijn warmte, Zijn geborgenheid en alles wat ik verlang.

In september was ik in retraite. Ik werd me toen weer opnieuw bewust van Gods Liefde voor mij. Hij houdt van mij zoals ik ben. Precies zoals ik ben. Ik hoef me niet eerst anders voor te doen. Natuurlijk wist ik dit al lang maar toch..... Het raakt me steeds weer om dit ten volle te beseffen. Van tijd tot tijd is het goed voor ons om dit opnieuw te overdenken en te ervaren.

Met Kerstmis vieren we dit. Jezus houdt zoveel van mij dat Hij mens geworden is en zo mij heel nabij wil zijn. Hij is gekomen voor iedereen, ongeacht wie wij zijn, wat we kunnen of wat we doen. Dit zien we in de kerststal. De mensen die daar bij Jezus op bezoek komen, zijn heel verschillend maar allemaal even welkom.

De herders zijn eenvoudige mensen. Ze komen heel gewoon in hun werkkleren en met hun vuile handen van het werk. Ze komen onmiddellijk na de boodschap van de engel, zonder eigenlijk ook maar iets te weten. De koningen zijn geleerde mensen die eerst veel gestudeerd hebben over de tekenen die ze zien. Ze willen eerst al veel dingen duidelijk hebben voordat ze op weg gaan. Ze komen van ver met geld, macht en praal.

Zo mogen we naar de kribbe komen, gewoon zoals we zijn. Zo mogen we naar de kribbe komen. We hoeven ons niet eerst mooi te maken of eerst alles te begrijpen. Nee... bij Jezus mag je jezelf zijn. Als we naar zo'n kleine baby kijken, dan reageren we vaak spontaan. We strekken onze handen naar de baby uit. Dit mogen we met Kerstmis ook doen. Strek uw handen naar Jezus uit. Neem Jezus op in uw hart. Geef Hem een plaats in uw leven, in uw leven zoals dat nu is, met alles wat daarbij hoort.

We mogen ook worden zoals Jezus. In de kribbe ontvangt Hij alles wat Hij aangeboden krijgt. Hij heeft Zijn handen open voor het kleinste geschenkje. Wij ontvangen ook vaak zoveel "kleine geschenkjes" op een dag: een glimlach, een helpende hand, een beetje zon, een mooie bloem, een onverwacht mooi vergezicht, een gesprekje en nog zoveel meer wat u gemakkelijk zelf kunt aanvullen. Laat ik deze geschenkjes toe in mijn hart, zodat ze me daar omvormen en innerlijke vreugde geven? Dan krijg ik ook de kracht en de energie om de andere dingen in mijn leven aan te pakken.

Voor Jezus is iedereen gelijk. En voor mij? Er zijn in deze tijd veel mensen die arm zijn: arm omdat ze een vluchteling zijn, arm omdat ze financiële nood hebben, arm omdat ze in moeilijkheden zitten, arm omdat ze eenzaam zijn en ook deze lijst kunt u zelf aanvullen. Wat doe ik, wat doet u voor deze mensen? Hoe gaat u met hen om? En daarbij gaat het echt niet om grote dingen. Maar juist om die hele kleine onopvallende dingen. En in de eerste plaats om de acceptatie van al deze mensen.

Jezus vertrouwt Zich helemaal toe aan Maria en Jozef. Een baby kan alleen op zijn ouders vertrouwen. Hij kan zelf nog niets. Durf ik me zo aan God toe te vertrouwen, in de wetenschap dat Hij van me houdt en mij niet in de steek laat? Ik weet uit ervaring dat dat

moeilijk is. Ik wil zo graag alles zelf in de hand houden en alles regelen. Loslaten is moeilijk. Onbewust denk ik toch vaak, dat als ik het niet doe, het niet goed gaat. Misschien moeten we het meer aan God overlaten en dan komt het ook goed maar misschien op een andere manier.

Maria heeft Jezus gebaard. Ze heeft met heel haart hart en lichaam **JA** gezegd op de vraag van God. Zittende voor de kerststal, denk ik vaak, dat dat ook mijn taak is en onze taak: Jezus geboren laten worden in deze wereld. Hoe? Door mijn voorbeeld. Door mijn zijn. Mijn manier van doen. In de kleine dingen die ik elke dag doe. En niet alleen geboren laten worden maar ook uitdragen in deze wereld. En nogmaals het gaat daarbij helemaal niet om grote dingen. En iedereen kan het. Als je alleen kunt glimlachen naar iemand, dan doe je het al. Als je accepteert met heel je hart dat je iets niet meer kunt, dan doe je het al. Als je iemand vergeeft, dan doe je het al. En zo kunt u zelf verder gaan.

Laten we samen in deze kersttijd en in het nieuwe jaar Jezus geboren laten worden en uitdragen in de wereld om ons heen. In deze zin wens ik u:

Een zalig Kerstfeest en een gezegend 2022.

Ik wil u ook allen bedanken voor alle steun die we dit jaar in welke vorm dan ook ontvangen hebben. Wij zijn u erg dankbaar. Regelmatig hebben we een H. Mis voor u allen, voor al uw intenties gevierd.

De financiële steun hebben we gebruikt voor m.n. onze ziekenhuizen in Indonesië. In deze coronatijd hebben zij meer hulpmiddelen nodig die ze niet kunnen betalen. Ze helpen ook mensen die door de corona geen inkomen meer hebben. Een ander gedeelte hebben we gebruikt om de studies te betalen voor onze jonge medezusters in Indonesië. Twee zullen in het nieuwe jaar naar Rome gaan om daar verder te gaan studeren (bijbel en spiritualiteit). Anderen studeren in Indonesië zelf voor beroepen die we nodig hebben in onze scholen en ziekenhuizen. Nogmaals hartelijk dank.

Een lieve groet voor u allen,

Zr. Bernarda

